

«چگونه توانستیم با راهکارهای تربیتی، حضور مفید دانش آموزان ابتدایی را در کلاس درس مجازی افزایش دهیم»

سیده مبارکه حسینی

کارشناسی آموزش ابتدایی

اداره آموزش و پرورش شهرستان بندرلنگه، آموزشگاه حضرت رقیه (س) بندرکنگ

چکیده

پژوهش حاضر به صورت کیفی از نوع اقدام پژوهی با عنوان « چگونه توانستیم سطح یادگیری دانش آموزان را در کلاس درس مجازی افزایش دهیم» در دبستان حضرت رقیه (س) بندرکنگ انجام شده است. این پژوهش به صورت گروهی و با مشارکت ۴ نفر از همکاران به اجرا درآمد. با توجه به مشکلات حضور مستمر دانش آموزان در کلاس درس مجازی و عدم تحقق لذت درونی در معنادار سازی روابط دوستانه و کاربرد آن در مباحث آموزشی و فعالیت های عملی، اعضای گروه تصمیم گرفتند موضوع راه های افزایش سطح یادگیری در کلاس درس مجازی را مورد بررسی قرار دهند. از روش های مشاهده، مصاحبه، نظرسنجی از اولیا و مطالعه ی منابع علمی با رویکرد استفاده از فناوری، جهت بهبود فرآیند پژوهش استفاده شده است. در این پژوهش سعی شده است نقش فناوری اطلاعات و ارتباطات بر میزان یادگیری و سواد اطلاعاتی بررسی شود و نیز مزیتها، موانع و مشکلات استفاده از فناوری اطلاعات و توصیه ها و راهکارها نیز بیان شده است.

واژگان کلیدی: یادگیری- تدریس مجازی- دانش آموزان شاداب- والدین فعال

مقدمه :

امروزه، تقریباً تمام کسانی که به دنبال توسعه و اصلاحات هستند در همه جای دنیا از آموزش و پرورش شروع می کنند و رویکردهای برآمده از عصر جدید ارتباطات و فناوریها در تعلیم و تربیت از جمله دیدگاه حداکثری مبتنی بر خود یادگیری و چگونگی یادگیری (فراشناخت)، یادگیری فرایندمدار و مستقل موجب حرکت تدریجی در باز تعریف مفاهیم اساسی تعلیم و تربیت شده است. علم، تدریس، معلم، شاگرد، محتوای درسی و مدرسه در حال احراز تعاریف جدید هستند. جهانی شدن موجب شده تا در بسیاری از موارد مرزهای سنتی آموزش و فناوریها از بین رفته و نیازمند آن است که دوباره تعریف شود. برای مثال از بین رفتن مرز بین دولت های ملی و جامعه جهانی، بین فرهنگ ملی و خرده فرهنگ های تشکیل دهنده آن، بین مدرسه و جامعه محلی، بین خانه و مدرسه، بین آموزش و کار، بین دنیای کار و مؤسسات یادگیری، بین آموزش رسمی و غیررسمی، بین برنامه درسی از قبل تنظیم شده و انتخاب های افراد، بین شاگرد و معلم، بین والدین و فرزندان آنها، بین انسان و ماشین و حتی بین رشته های مختلف، موجب شده تا چالش های عمده ای در آموزش ایجاد شود که به منظور برخورد با آنها و انطباق با تغییرات پیش آمده، برنامه ریزان و مربیان آموزشی بایستی گام هایی فوری و متهورانه برای تجدیدسازمان آموزشی در تمامی جنبه ها و ابعاد بردارند و بدیهی است که غفلت از این کار به معنی سلب مسئولیت به نفع جهانی سازی و جریان متولی آن است. از مطالعه وضعیت موجود در آموزش و پرورش کشورمان می توان دریافت که در طول سالیان گذشته، تلاش موفقیت آمیزی برای شناسایی این چالش ها و مقابله با آنها به عمل نیامده و اگر هم کاری صورت گرفته جامع و کامل نبوده و نظام آموزشی کشور کماکان به روش سنتی خود اداره می گردد. چالش های جهانی آموزش و پرورش در قرن بیست و یکم را می توان ناشی از دیدگاه های نو به کارکردهای آموزشی و پرورشی دانست. این دیدگاه ها قطعاً رویکردهای متفاوتی را به مشکلات آموزش و پرورش ایران و توانمندی های آن اضافه و موضوعات